

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Trg J. F. Kennedyja 11, Zagreb

02 -09- 2026

postom — neposredno
u..... primj. priloga
pristolice

Poslovni broj: P-1442/2026

TUŽITELJ: LOVAČKA UDRUGA „VIDRA“ GUŠĆE u stečaju, OIB: 03497277345, Gušće 1a, Gušće, zastupana po stečajnom upravitelju Frani Bazini, a on po Maji Barbir Bekavac, odvjetnici u Zagrebu

TUŽENIK: LOVAČKO STRELJAČKA UDRUGA SOKOL, OIB: 49031798892, Gušće 1a, Gušće po Predsjedniku Dalibor Didulica

Radi: pobijanja pravne radnje dužnika

VPS: 5.200,00 EUR

ODGOVOR NA TUŽBU

u 2 primjerka, s prilogima

1. Tuženik u otvorenom roku podnosi odgovor na tužbu te osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti, kako po osnovi, tako i po visini, te ističe sljedeće prigovore i navode.

Obrazloženje

Tuženik osporava postojanje općih pretpostavki pobijanja iz čl. 198. Stečajnog zakona Kupoprodajni ugovor od 30. lipnja 2023. bio je naplatan pravni posao te je tuženik kupoprodajnu cijenu od 3.000,00 EUR u cijelosti isplatio stečajnom dužniku na njegov račun čime je odgovarajuća protuvrijednost ušla u imovinu dužnika i bila na raspolaganju za namirenje njegovih obveza. Oštećenje vjerovnika, kao opća pretpostavka svakog pobijanja, postoji samo ako je pravnom radnjom umanjena imovina iz koje se vjerovnici mogu namiriti — a razmjena stvari za njezinu stvarnu tržišnu protuvrijednost imovinu dužnika ne umanjuje.

Tuženik ujedno ispravlja i računski netočan navod tužbe: ukupna površina predmetnih nekretnina iznosi 21.077 m² (13.889 + 6.168 + 1.020), a ne 21.177 m² kako se navodi u tužbi.

Tužitelj se poziva na prijedlog za pokretanje skraćenog stečajnog postupka koji je Financijska agencija podnijela 2022. (posl. br. St-1113/2022). Skraćeni stečajni postupak poseban je postupak koji se pokreće na prijedlog Financijske agencije uz posebne pretpostavke iz čl. 428. u vezi s čl. 110. st. 1. SZ-a, a postupak posl. br. St-1113/2022 nije postupak povodom kojega je otvoren stečajni postupak nad dužnikom — stečaj je otvoren u postupku posl. br. St-222/2024. Tužitelj u tužbi nije ni naveo, a kamoli dokazao, kada je i po čijem prijedlogu

pokrenut postupak St-222/2024, niti što se dogodilo s postupkom St-1113/2022, a na njemu je teret dokaza da je u vrijeme sklapanja ugovora (30. lipnja 2023.) postojao podnesen i viseći prijedlog za otvaranje stečajnoga postupka u smislu čl. 201. st. 1. toč. 2. SZ-a. Pri tome tuženiku ne može ići na teret ni toč. 1. istoga članka, jer ugovor od 30. lipnja 2023. očito nije sklopljen u posljednja tri mjeseca prije podnošenja prijedloga povodom kojega je stečaj otvoren 13. rujna 2024.

Također tuženik upućuje i na Rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu St-222/2024 od 17.07.2026 godine o odobravanju stečajnom upravitelju za podnošenje tužbe (priloženo uz tužbu) u čijem obrazloženju u toč.3 se navode tvrtke Grp-media D.O.O., Studio Milneium d.o.o i Fugu promet d.o.o.koje **nemaju nikakve veze** s ovim postupkom stoga je izreka u potpunosti proturječna obrazloženju suda čime je sud počinio apsolutno bitnu povredu postupka jer dovodi u sumnju ispravnost dinesenog rješenja.

Dokaz: uvidu u Rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu St-222/2024 od 17.07.2026 godine

Neovisno o navedenom, pretpostavka čl. 201. st. 1. SZ-a je i **izravno oštećenje** stečajnih vjerovnika, a njega kod naplatnog pravnog posla uz stvarnu tržišnu protuvrijednost — kakav je predmetni ugovor — nema.Imovina dužnika zamijenjena je odgovarajućom novčanom protuvrijednošću koja je dužniku isplaćena što i sama tužba ne osporava.

Nadalje, tuženik u vrijeme sklapanja ugovora **nije znao niti je morao znati** za bilo kakvu nesposobnost za plaćanje stečajnog dužnika niti za bilo kakav prijedlog za otvaranje stečajnog postupka. Prije svega, tuženik je prije kupnje izvršio uvid u zemljišnu knjigu: **na vlasničkom listu predmetnih nekretnina u trenutku kupnje nije bila upisana niti jedna hipoteka, zabilježba ovrhe niti bilo kakav drugi teret** koji bi i najsavjesnijeg kupca mogao uputiti na sumnju o postojanju dugova prodavatelja. Tuženik je, dakle, postupio upravo onako kako postupa uredan i savjestan kupac — provjerio je javnu knjigu i u nju se pouzdao (načelo povjerenja u zemljišne knjige).

Netočan je i navod tužbe da udruge obavljaju „gotovo istu djelatnost“: tuženik je **streljačka udruga koja raspolaže isključivo streljanom, nema lovište niti obavlja lov**, dok je stečajni dužnik lovačka udruga s lovištem. Riječ je o **maloj udruzi od svega desetak članova**, koji su sredstva za kupnju predmetnih nekretnina prikupili vlastitim donacijama, upravo zato što udruga druge imovine ni prihoda nema. Okolnost da obje udruge imaju registrirano sjedište na istoj adresi (Gušće 1a) ne dokazuje nikakvo znanje: riječ je o zajedničkom domu u malom mjestu, na kojem je registriran niz udruga, što je uobičajena i notorna praksa u ruralnim sredinama. Udruge imaju **različite osobe ovlaštene za zastupanje, različita tijela i različito članstvo**, tuženik nije imao nikakav uvid u financijsko poslovanje dužnika, njegove poslovne knjige ni stanje računa, a podaci o blokadi računa nisu podaci koje bi tuženik pratio ili morao

pratiti. Zaključivanje o znanju tuženika iz same adrese predstavlja nedopuštenu presumpciju bez uporišta u zakonu.

Tuženik osporava postojanje namjere stečajnog dužnika da ošteti svoje vjerovnike, a osobito osporava da bi tuženik za takvu namjeru znao. Teret dokaza obiju okolnosti je na tužitelju. Prodaja poljoprivrednog zemljišta uz isplatu kupoprodajne cijene sama po sebi ne upućuje ni na kakvu namjeru oštećenja, a presumpcija znanja iz čl. 202. st. 2. SZ-a pretpostavlja dokazano znanje tuženika o okolnostima iz kojih se nužno moralo zaključiti da je dužnik nesposoban za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici što tužitelj nije dokazao niti je predložio ijedan dokaz o stvarnom znanju tuženika, već sve izvodi iz adrese sjedišta.

Tuženik osporava da bi kupoprodajna cijena od 3.000,00 EUR predstavljala „neznatnu naknadu“ u smislu čl. 203. SZ-a. Predmetne nekretnine su **oranice u k.o. Gušće**, na poplavnom području uz rijeku Savu, gdje su tržišne cijene poljoprivrednog zemljišta među najnižima u Republici Hrvatskoj i bitno odstupaju od državnih prosjeka. Ključno je, međutim, da je zemljište u trenutku kupnje bilo **potpuno zapušteno, obraslo i neobrađivano**, te ga je tuženik nakon kupnje morao o vlastitom trošku okršiti i urediti da bi ga uopće mogao koristiti. Samo malčiranje ovakvog zapuštenog zemljišta košta **najmanje 500,00 EUR po hektaru**, a predmetne nekretnine imaju ukupno preko dva hektara (21.077 m²) — dakle samo osnovno uređenje iziskivalo je trošak od najmanje 1.000,00 EUR, čemu treba pribrojiti krčenje raslinja i višekratno održavanje. Stvarna vrijednost zapuštenog zemljišta za kupca jest njegova tržišna vrijednost umanjena za troškove dovođenja u uporabljivo stanje, pa ugovorena cijena od 3.000,00 EUR, uz navedene troškove koje je tuženik preuzeo i snosio, odgovara realnoj vrijednosti nekretnina u zatečenom stanju. Priopćenje Državnog zavoda za statistiku na koje se tužitelj poziva iskazuje prosječne cijene na razini države i županija za obradivo zemljište te ne govori ništa o vrijednosti konkretnog, zapuštenog zemljišta, njegovoj kvaliteti, položaju, pristupu i uporabljivosti. Pojam neznatne naknade pretpostavlja očiti, drastičan nerazmjer između činidbe i protučinidbe, koji ovdje ne postoji: cijena je odgovarala stvarnom stanju i položaju zemljišta te cijenama po kojima se usporedivo zemljište na tom području u to vrijeme stvarno prodavalo [ako postoje usporedive kupoprodaje — dostaviti]. Naposljetku, sredstva za kupnju prikupili su sami članovi tuženika dobrovoljnim donacijama, što dodatno pokazuje da je riječ o transparentnoj kupnji male udruge za vlastite potrebe (uređenje streljane i okolnog prostora), a ne o izvlačenju imovine

Tuženik se protivi provođenju vještačenje po stalnom sudskom vještaku odgovarajuće struke (procjena vrijednosti nekretnina / poljoprivredno zemljište) radi utvrđenja tržišne vrijednosti predmetnih nekretnina u trenutku sklapanja ugovora jer saadd je zemljište u znatno drugačijem stanju nego prilikom kupnje te bilo kakva procjena sadašnjeg stanja bila nerealna.

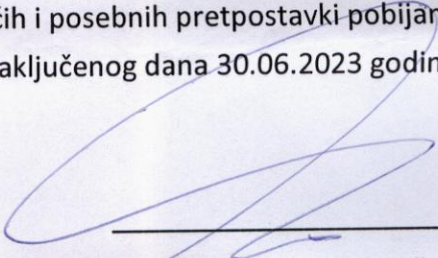
Naposljetku, tuženik posebno ističe da je **sam tužitelj vrijednost predmetnih nekretnina odredio na 5.200,00 EUR**: taj iznos stečajni upravitelj navodi u svom izvješću o gospodarsko-financijskom stanju stečajnog dužnika kao saznanje o cijeni nekretnina, a isti je iznos tužitelj označio i kao vrijednost predmeta spora u ovoj tužbi. Prema tome, i po tužiteljevoj vlastitoj procjeni, tuženik je platio 3.000,00 EUR od 5.200,00 EUR, dakle **gotovo 58% vrijednosti nekretnina** — a naknada koja doseže više od polovice vrijednosti činidbe pojmovno ne može biti „neznatna“, jer neznatna naknada podrazumijeva simboličnu protučinidbu kojom pravni posao poprima pretežno besplatni karakter. Razlika od 2.200,00 EUR odgovara, uostalom, upravo troškovima krčenja i uređenja zapuštenog zemljišta koje je tuženik preuzeo na sebe. Ujedno se ukazuje na proturječje u samoj tužbi. Tužitelj istodobno tvrdi da statistički podaci upućuju na „nedvojbeno višu vrijednost“ nekretnina, a vrijednost predmeta spora označava na 5.200,00 EUR sukladno saznanjima vlastitog stečajnog upravitelja.

Dokaz: izvješće stečajnog upravitelja o gospodarsko-financijskom stanju stečajnog dužnika iz spisa St-222/2024 -priloženo uz tužbu

2.Slijedom svega navedenoga, tuženik predlaže da naslovljeni sud:

Tužbeni zahtjev u cijelosti odbije kao neosnovan, prvenstveno zbog isteka prekluzivnog roka iz čl. 212. st. 3. SZ-a, a podredno zbog neispunjenja općih i posebnih pretpostavki pobijanja iz čl. 198., 201., 202. i 203. SZ-a ugovora o kupoprodaji zaključenog dana 30.06.2023 godine.

U Gušću, 27.08.2026.

Dalibor Didulića kao predsjednik tuženika

—računi ili ponude za krčenje i malčiranje],

Potvrda o uplati kupoprodajne cijene- dostavlja se